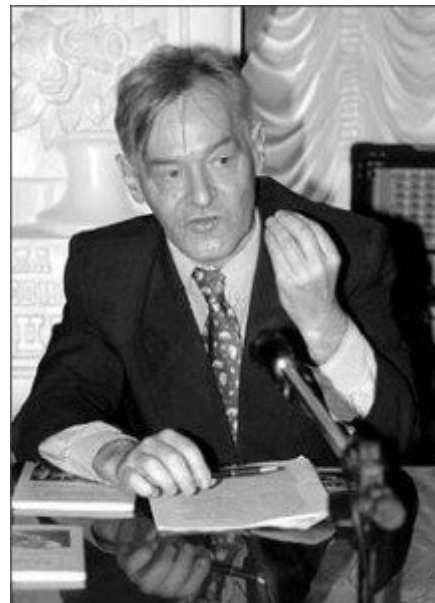

Autor: Guillaume Faye

Abych zabránil opakování sebe sama, musím především upozornit na prohlášení, které jsem učinil na začátku manifestu *Proč bojujeme*. Dovolte mi nyní zrekapitulovat, po tomto prohlášení, některá doporučení uvedená v tomto manifestu. Z důvodu naší historicky bezprecedentní situace doporučuji strategii inspirovanou jistými revolučními vůdci, jejichž jména není třeba zmiňovat.

1. Zaprvé, je důležité sjednotit, v celoevropském měřítku, všechny identitární síly odporu kolem doktríny a základního revolučního programu. Ignorující druhotné ideologické a emocionální spory, které jsou často výrazem úzkoprsého nacionalismu a skupinových, nebo sektářských hádek bychom měli následovat Leninovy rady k „urovnání sporů po revoluci.“ Proboha, je nezbytné přestat s přecitlivělými vnitřními hádkami (pomluvy, vylučování a paranoie) a šetřit naše rány pro skutečného nepřítele. Soustředme se na to podstatné, co nás spojuje, protože čelíme největšímu stavu ohrožení (Erntsfall, „vážný případ“ v pojetí Carla Schmitta). Podívejte se na muslimy, přestali mezi sebou bojovat okamžitě, jakmile vyvstala potřeba vést džihád proti nevěřícím.

2. Naším společným a hlavním nepřítelem (který vtrhává do našich zemí konkrétně, fyzicky) je nepřátelská kolonizace a osidlování pod vlajkou islámu; samozřejmě, někdo může sdílet jisté společné hodnoty s nepřítelem, ale neměl by upadnout do pastí pocitů jakýchkoli sympatií k němu. Navíc nepřítel profituje z kolaborantů – z těch dobrých evropských etnomasochistů, kteří jsou pro nás nejnebezpečnější. Pokud jde o našeho společného protivníka (který usiluje o naše oslabení a dominaci nad námi), tím jsou Spojené státy, účelový spojenec našeho nepřítele.

3. Naše hnutí – které je radikálního (a ne „extremistického“) smýšlení – má skutečný monopol

na revoluční nesouhlas se systémem, to od doby kdy je jediným hnutím, které usiluje o úplné převrácení dominantních hodnot a civilizačních forem (Umwertung aller Werte, Nietzscheho „přehodnocení všech hodnot“).

4. Třemi pilíři ideologie a projektu evropského sjednocení jsou (a) probuzení našeho etnického povědomí, které učiní z obrany našeho společného biologického dědictví, naší rasy, nejvyšší prioritu; (b) obrození našich po předcích zděděných hodnot a opuštění těch, které jsou hlavními příčinami dnešní tragédie; (c) tvůrčí uplatňování celkové, vše obsahující a revoluční evropské politické doktríny.

5. Jak je naznačeno ve vynikajícím názvu vašeho časopisu (Réfléchir & Agir / Přemýšlet & Jednat), přemýšlení je základem, avšak stejně tak je nezbytné i jednat. Ale jak? Co dělat? To je vždy klíčová otázka. Musíme vytvořit síť evropského hnutí odporu, solidarity a akce, soustředěné okolo našeho společného ideologického programu. To by nemělo vylučovat, naopak začleňovat i politiku. Je již pozdě na to, dostat se k moci prostřednictvím volebních uren a parlamentní demokracie. Je nezbytné učinit sázku. Je to riskantní, jako každá sázka, ale je to naše jediná šance v tomto období soumraku: v příštích deseti nebo patnácti letech je pravděpodobné, že dojde k velké krizi („chaosu“), která bude mít podobu obrovského etnického konfliktu, pravděpodobně iniciovaného ekonomickým ožebračením. To může změnit mentalitu mas, které jsou dnes vykrmovány jako husy našimi neototalitními masmédií.

Je to záležitostí předjímání „post-chaotického“ období, přípravy na nadcházející bouři ustavením evropské sítě – která bude horizontální, jako pavučina, neformální, polymorfická. Síť revolučních buněk, solidarity, celoevropského odporu a propagandy. „Síť“ by neměla mít žádný název ani institucionální formu. Je to co nazývám strategií kobry. Musí se rozkládat, skrytým avšak neochvějným způsobem od Portugalska až po Rusko, spojujíc politické kádry, nebo vládní úředníky, různé sdružení a kroužky, jednotlivce, vydavatele, obchodníky, finančníky, lidi pracujících s internetem nebo v médiích atd. Tato síť musí mít tři hlavní cíle: všeobecná propaganda, zakládání buněk a nábor členů a vytváření nových médií. Jedním slovem, musí nás připravit na nevyhnutelný střet. Je to záležitostí připravenosti a akceschopnosti v den, kdy přijde bouře. Bouře, která je naší jedinou šancí, naší jedinou pákou, kterou můžeme hnout světem. Rovněž také musíme přestat myslet, že „systém je neporazitelný.“ Systém je silný jen díky naší momentální slabosti a dezorganizaci. A nakonec je nezbytné se zříci psychopatického poraženeckého kultu, lidí „posledního vzepětí před porážkou.“ Lidmi, kteří vítězí jsou pouze ti tragičtí optimisté, kteří o sobě přemýšlí jako o lidech „prvního vzepětí před vítězstvím.“

Jakmile bude taková síť existovat, pak bude možné přejít k další, čistě politické, fázi, kterou je však nemožné plánovat dnes. Začneme budovat naši síť trpělivě, odhodlaně a profesionálně. A zbavme naše řady neschopných, průměrných, prchlivých a bláznivých lidí. Pro takovou síť sjednocenou okolo jasné a společně uznávané doktríny musíme především ustavit důslednou elitu. Od odporu k rekonkvistě, od rekonkvisty k revoluci.

Článek Guillaume Fayeho – Appel aux jeunes Européens původně vyšel v časopise *Réfléchir*

et Agir č. 9/2001. Český překlad pochází z anglické verze Call to Young Europeans, která vyšla na stránkách The Occidental Quarterly Online dne 27. října 2009.